

РЕШЕНИЕ

№ 3603

гр. София, 28.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в
публично заседание на 29.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **4893** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно- осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на В. Г. И., чрез адв. Ж., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221923001382-091-001/06.12.2023 г., издаден от М. Т. Г.- орган, възложил ревизията и Д. М. К.– ръководител на ревизията, потвърден с Решение №350/15.03.2024 г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

Излагат се твърдения, че ревизионният акт е незаконосъобразен, необоснован и недоказан, издаден в нарушение на процесуалния закон и в противоречие с материалния закон. Релевира се, че ревизионният акт е нищожен, поради липса на компетентност на органа по приходите, извършил ревизията. Твърдят се допуснатите нарушения на съществени процесуални правила, нарушаване на основните начала на ревизионното производство, заложи в ДОПК за законност, обективност и служебно начало. В случая данъчната основа е била определена по особения ред за извършване на ревизии по чл. 122-124 от ДОПК, но видно от ревизионния доклад, органът по приходите не е приложил относимите критерии и е нарушил процедурата за определяне на данъчната основа по аналог. Според жалбоподателя в акта липсва обективност и последователност при прилагане на закона, както и при събиране и проверка на доказателствата. Оспорва приетото от приходните органи, че е търговец. Сочи, че действително продавал музикални инструменти чрез куриерски пратки, но това не е извършвано по занятие, а инцидентно. Според приложенията на доклада куриерските дружества предоставили информация за получените от жалбоподателя покупки и за платените от него суми по покупки,

които суми обаче не били включени в разход. Освен това не били включени като разход покупки и от Е., за които представя информация към жалбата, но тази информация не била пълна, тъй като не водил счетоводство от една страна, а от друга достъпната информация от Е. е само от 2019 г., за 2017 г. и 2018 г. платформата не я съхранява. Органът по приходите без да извърши нито едно действие по събиране и проверка на доказателства посочил в доклада, че не разполага с доказателства за обичайната норма на печалба от сродни дейности. Жалбоподателят твърди, че обичайно е да се постигне средно около 10% печалба от търговията с музикални инструменти. Не било съобразено и обстоятелството, че част от продажбите му са на лични инструменти, които се наложило да разпродаде по време на епидемията от Ковид 19, за да може да се издържа. Оспорва справките от куриерите като негодни доказателства за целите на ревизионното производство, тъй като съдържали множество грешки и неточности и не се прилагали първични документи-товарителници и платежни документи. Искането към съда е да обяви РА за нищожен, алтернативно да го отмени като незаконосъобразен. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли съда да я уважи. Счита, че от събраните по делото доказателства, включително ССЧЕ се установила незаконосъобразността на РА, като били оборени констатациите в него. Претендира разноски, съгласно списък.

Ответникът– Директор на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, чрез юриконсулт, в съдебно заседание оспорва жалбата. В писмена молба моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира юриконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпращат представител.

Административен съд София– град, след като обсъди оплакванията в жалбата, събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221923001382-020- 001/15.03.2023 г., връчена на 02.05.2023 г., изменена със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221923001382-020-002/05.05.2023 г. и №Р-22221923001382-020-003/01.08.2023 г. е възложено извършването на ревизия на В. Г. И. за установяване на задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ; задължителни осигурителни вноски за ЗО за самоосигуряващи се лица по ЗЗО; задължителни осигурителни вноски за ДОО за самоосигуряващи се лица по КСО и задължителни осигурителни вноски за УПФ за самоосигуряващи се лица по КСО за периодите от 2017 г. до 2021 г. Заповедите са издадени от М. Т. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“, при ТД на НАП В. /оправомощена със Заповед №З-ЦУ560/14.03.2023 г. и Заповед №З-ЦУ-1997/04.11.2022 г. на зам.-изпълнителния директор на НАП. Заповед №ЗЦУ-ОПР-22/21.08.2022 г. на изпълнителния директор на НАП и Заповед №РД-01 -864/04.11.2022 г. на директора на ТД на НАП С./.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р22221923001382-092-001/16.10.2023 г., срещу който не е подадено възражение.

Ревизията приключила с оспорвания в настоящото производство Ревизионен акт /РА/ №Р-22221923001382-09-001/06.12.2023 г., издаден от М. Т. Т.- орган, възложил ревизията, и Д. М. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. - ръководител на ревизията. РА е връчен на 11.12.2023 г. С него са установени допълнителни задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ в размер на 8 728.89 лв.; задължителни осигурителни вноски по ЗЗО в размер на 4 943,44 лв.; задължителни вноски за ДОО по КСО в размер на 11 470,38 лв.; задължителни вноски за УПФ по КСО в размер на 3 926,65 лв. На основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни

държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви за забава в размер на 3 394,17 лв. за задълженията по ЗДДФЛ; 2 109,22 лв. за задълженията по ЗЗО: 4 844,76 лв. за задълженията за ДОО по КСО и 1 668,50 лв., за УПФ по КСО.

Посочените данъчни задължения са установени в рамките на ревизионното производство, в хода на което приходните органи са извършили редица действия и са направили следните констатации:

Жалбоподателят В. Г. И. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ, а по смисъла на чл. 6 от с.з. е данъчно задължено за облагаемия си доход, получен в България и чужбина. Жалбоподателя не е подавал годишни данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ за ревизираните периоди. Не е подавал и декларации за осигуряване като самоосигуряващо се лице. Не е декларирано и наемане на лицето по трудови правоотношения.

На ревизирания субект са връчени три Искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/. В отговор са представени част от изисканите писмени доказателства.

На основание чл. 37, ал. 5 и чл. 57 от ДОПК са направени запитвания до трети лица- „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, „СПИДИ“ АД, „ТОКУДА БАНК“ АД и „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД.

С Протокол №Р-22221923001382-П.-001/09.10.2023 г. са присъединени документи, събрани при предходна проверка за установяване на факти и обстоятелства, приключила с Протокол №П-22221222198378-073-001/10.02.2023 г., при която е прието, че не са декларирани суми от търговски сделки- получени суми от наложени платежи и парични преводи във връзка с множество изпратени пратки /основно музикални инструменти/.

С Покана №К11-209/06.12.2022 г. от В. Г. И. е изискано да декларира доходи от стопанска дейност- електронна търговия и ЗОВ, за които да подаде декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ и декларации, обр. №6. Лицето не е подало такива.

На жалбоподателя са връчени Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК №Р22221923001382-113-001/11.09.2023 г. и Уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК №Р22221923001382-139-001/11.09.2023 г., ведно с ИПДПОЗЛ. В определения от органите 14-дневен срок е представена декларация по чл. 124 от ДОПК.

При извършена проверка в информационните масиви на НАП е констатирано, че за периодите от 2017 г. до 2021 г. В. Г. И. не е декларирал сключени трудови или граждански договори. За периодите от 2017 г. до 2021 г. не са установени данни за подадени ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, от което следва, че не е деклариран доход от продажба на стоки.

Въз основа на анализ на събраните данни органите по приходите приели, че В. Г. И. е търговец по смисъла на чл. 1, ал. 1 от Търговския закон /ТЗ/ и извършва дейност- електронна търговия със стоки, която няма инцидентен характер. Същият е не е имал регистрация като едноличен търговец, съответно не е имал задължение за водене на счетоводна отчетност.

Прието е, че през периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2021 г. е извършвал електронна търговия с музикални инструменти, аксесоари към тях и др. Вещите са изпращани чрез куриерските дружества „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД и „СПИДИ“ АД, за което са получавани насрещни престации, чрез наложени платежи или парични преводи. Съгласно данните от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ЕООД, физическото лице няма сключен договор с куриера. В. Г. И. е изпратил стоки на обща стойност 72 479,00 лв., от които получени суми от наложни платежи в размер на 40 605,00 лв. и постъпили парични преводи в размер на 31 874,00 лв., както следва:- за 2017 г. общо в размер на 15 521,00 лв., от които 4 633,00 лв., изплатени суми по наложени платежи и 10 618,00 лв. от получени парични преводи;- за 2018 г. в размер на 19 332,00 лв., от които 5 753,00 лв., изплатени суми по наложени платежи и 13 579,00 лв. от получени парични преводи;- за 2019

г. в размер на 14 400,00 лв., от които 7 473,00 лв., изплатени суми по наложени платежи и 6 927,00 лв. от получени парични преводи;- за 2020 г. общо в размер на 14 470 лв. от наложени платежи;- за 2021 г. в размер на 9 026,00 лв., от които 8 276,00 лв. - изплатени суми от наложени платежи и 750,00 лв. от получени парични преводи.

По данни от „СПИДИ“ АД получените суми от наложени платежи са общо в размер на 6 054,00 лв., от които 4 239,00 лв. за 2020 г. и 1 815,00 лв. за 2021 г.

При тези установявания органите по приходите приели, че данъчната основа за облагане с данък по чл. 17 от ЗДДФЛ за ревизираните периоди следва да бъде определена по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК.

Изведен е извод, че В. Г. И. не е самоосигуряващо се лице, но отговаря на условията на чл. 4, ал. 3, т. 2 от КСО и във връзка с получените доходи от стопанска дейност за периода 2017 г. до 2021 г. дължи осигурителни вноски по ЗЗО, вноски за ДОО и УПФ по КСО. Направените изчисления са описани подробно в констативната част на РД. Констатирано е, че жалбоподателят е декларирал и внасял здравноосигурителни вноски като лице, неосигурено на друго основание и съгласно чл. 40, ал. 5 от ЗЗО, за което е подавал декларации обр. №7, или половината от минималния размер на осигурителния доход за конкретната година. По годишни периоди е доначислен данък, формиран от минимално определения размер и ефективно внесения данък, като към тази сума е са прибавени и 8% от получената разлика между установения от органите по приходите при условията и по реда на ДОПК облагаем доход от упражняване на трудова дейност и авансово дължимите осигурителни вноски, или: за 2017 г. в размер на 999,28 лв., за 2018 г. в размер на 1 301,76 лв., за 2019 г. в размер на 883,20 лв., за 2020 г. в размер на 1 203,92 лв. и за 2021 г. в размер на 555,28 лв. Изчислени са и дължимите от жалбоподателя осигурителни вноски за ДОО по КСО. По годишни периоди е доначислен данък в размер на 14,8% от минималния осигурителен доход, като към тази сума са прибавени и 13,8% за 2017 г. и 14,8% за останалите години от получената разлика между установения от органите по приходите при условията и по реда на ДОПК облагаем доход от упражняване на трудова дейност за съответната година и авансово дължимите осигурителни вноски, или: за 2017 г. в размер на 2 104,64 лв., за 2018 г. в размер на 2 861,14 лв., за 2019 г. в размер на 2 131,20 лв., за 2020 г. в размер на 2 768,93 лв. и за 2021 г. в размер на 1 604,27 лв. Дължимите от ревизираното лице осигурителни вноски за УПФ по КСО по години са формирани от доначислен данък в размер на 5% от минималния осигурителен доход, като към тази сума е са прибавени и 5% от получената разлика между установения от органите по приходите при условията и по реда на ДОПК облагаем доход от упражняване на трудова дейност за съответната година и авансово дължимите осигурителни вноски, или: за 2017 г. в размер на 762,55 лв., за 2018 г. в размер на 966,60 лв., за 2019 г. в размер на 720,00 лв., за 2020 г. в размер на 935,45 лв., за 2021 г. в размер на 542,05 лв. На основание чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ размерът на данъка върху годишната данъчна основа за доходите от стопанска дейност като едноличен търговец, както и за доходите от стопанска дейност по чл. 29а е определена като годишната данъчна основа по чл. 28, ал. 2 е умножена по данъчна ставка от 15 на сто. Данъчната основа по години е формирана като разлика между установеният облагаем доход от търговска дейност и сборът от изчислените в производството осигурителни вноски по КСО и ЗЗО, или: 2017 г. ДО в размер на 11 384,53 лв., съответно 15% данък - 1 707,67 лв.; 2018 г. ДО в размер на 14 532,50 лв., съответно 15% данък - 2 130,37 лв.; 2019 г. ДО в размер на 10 665,60 лв., съответно 15% данък- 1 599,84 лв.; за 2020 г. ДО в размер на 13 800,70 лв., съответно 15% данък - 2 070,10 лв. и за 2021 г. ДО в размер на 8 139,40 лв., съответно 15% данък - 1 220,91 лв.

Жалбоподателят оспорил РА, с който са установени задължения за периодите от 2017 г. до 2021

г. общо в размер на 29 069,36 лв. и произтичащите от това лихви за забава в размер на 12 016,65 лв.. както следва: за годишен и авансов данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ на едноличен търговец /ЕТ/ в размер на 8 728,89 лв., ведно с лихви за забава в размер на 3 394,17 лв.; задължения за задължителни осигурителни вноски за здравно осигуряване /ЗО/- за самоосигуряващи се лица по Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ в размер на 4 943.44 лв., ведно с лихви за забава в размер на 2 109,22 лв.; задължения за задължителни осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване /ДОО/- за самоосигуряващи се лица по Кодекса за социално осигуряване /КСО/ общо в размер на 11 470.38 лв., ведно с лихви за забава в размер на 4 844.76 лв.; задължения за задължителни осигурителни вноски в Универсален пенсионен фонд /УПФ/ за самоосигуряващи се лица по КСО общо в размер на 3 926,65 лв., ведно с лихви за забава в размер на 1 668,50 лв.

Със Заповед №РД-04-2/22.01.2024 г. на директора на дирекция ОДОП С. и на основание чл. 34, ал. 1, т. 5 от ДОПК производството е спряно до представяне на легализиран превод на представените с жалбата документи на чужд език. След отпадане на основанията за спиране производството е възобновено със Заповед №РД-05-4/13.02.2024 г. на директора на дирекция ОДОП С.. Срокът за произнасяне след възобновяването е 19.03.2024 г.

С Решение № 350/15.03.2024 г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите е потвърден оспорвания по административен ред РА.

По делото е приета административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени доказателства.

По делото е приета ССЧЕ, неоспорена от страните, която се кредитира от съда като компетентно изготвена, при използване на специални знания. За установяване на обичаен размер на търговска печалба, според вещото лице е необходимо в извадката за анализ да се включат още поне 3 дружества, поради това обстоятелство е в невъзможност да установи обичаен размер. Заключението установява среден размер на печалба в размер на 10,5% от двете включени в анализа дружества при използването на метода на пряко установяване с изчисление на приходи от продажби и техните отчетни стойности, без да се взима под внимание други полагащи се разходи. С установената печалба в размер на 10,5% по правило под 100 е пресметната основата за облагане /в табл. 33/: За 2017 г.- Приход от продажба в лева- 15251 лева, Определена данъчна основа с 10,5% правило под 100 в лева- 1449,19 лева; За 2018 г.- Приход от продажба в лева- 24432 лева, Определена данъчна основа с 10,5% правило под 100 в лева- 2321,59 лева; За 2019 г.- Приход от продажба в лева- 18940 лева, Определена данъчна основа с 10,5% правило под 100 в лева- 1799,73 лева; За 2020 г.- Приход от продажба в лева- 18709 лева, Определена данъчна основа с 10,5% правило под 100 в лева- 1777,78 лева; За 2021 г.- Приход от продажба в лева- 10841 лева, Определена данъчна основа с 10,5% правило под 100 в лева- 1030,14 лева.

Съобразявайки горното вещото лице е дало в табличен вид в заключителната част на ССЧЕ изчисленията за задълженията за осигурителни вноски /в колона 4 и те са в размерите на авансово дължимите, без да са извършвани преизчисления в годишен размер/, както и дължимият размер на данък в размер на 15% /колона 6/.

Видно от описаните в Табл.1 и Табл.2 /от констативно съобразителната част на експертизата/ в последна колона Разходни касови ордери приложени от С. АД за 2020 г. за целия размер– 4239 лева на платени суми и за 2021 г. за размер– 1775 лева на платени суми, са представени доказателства по делото. Видно от описаното в констативно съобразителната част в частта за Е. Е. ООД, в делото са приложени подписани електронни изявление (касов документи), както следва: за 2018 г.- в размер на 720 лева; за 2019 г.- в размер на 2180 лева; за 2020 г.- в размер на

3358 лева; за 2021 г.- в размер на 2345 лева.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК и след обжалване на ревизионния акт по административен ред, поради което същата е **ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА**.

Съгласно чл.160, ал.2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално- правните разпоредби по издаването му.

С Тълкувателно решение № 3 от 26.06.2025 г. по т. д. № 2 по описа за 2024 г. ОСК на ВАС е дал отговорът на въпроса: „Нищожен ли е ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите- служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите (ТД на НАП), определен със заповед по чл. 112, ал. 1, т. 1 ДОПК на директора на друга ТД на НАП въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) и чл. 10, ал. 9 от Закона за НАП (ЗНАП), по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция?“. В тази връзка Общото събрание на колегиите на ВАС е преценило, че ревизионният акт не е опорочен от обстоятелствата, че ревизията е възложена и в състава на издалите го органи по приходите като възложител на ревизията е участвал орган по приходите от друга териториална дирекция, щом ревизията е проведена в компетентната териториална дирекция, а възложилият е от кръга на тези по чл. 12, ал. 6, изр. 1 ДОПК и е определен по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК от директора на компетентната дирекция. Включването в персоналните предели на заповедта по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на длъжностни лица от състава на друга териториална дирекция не е в противоречие с правилото на чл. 11, ал. 1, т. 1 ЗНАП. Директорът и в тази хипотеза организира и ръководи териториалната дирекция в териториалния обхват, отреден с решението на управителния съвет по чл. 5, ал. 5, т. 5 ЗНАП. За тази територия определя органите по приходите компетентни да възлагат ревизия. Не се основава на позитивното право разбирането за дължимо отношение на субординация между териториалния директор и адресатите на заповедта му. За длъжностните лица от състава на подчинената му дирекция възможността да бъдат посочени да възлагат ревизии следва от организационното правомощие на директора по чл. 11, ал. 1, т. 1 ЗНАП и от правилото на чл. 7, ал. 1 ДОПК. С акта по чл. 12, ал. 6, изр. 1 ДОПК се разширява, извън кръга на длъжностните лица от състава на дирекцията, персоналния обхват на възможните адресати на заповедта по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК. Затова и разпоредбата въвежда изискване определящият органите по приходите с правомощия да възлагат ревизии териториален директор да е от компетентната дирекция. Липсва

ограничение адресатите на заповедта да са от същата дирекция. Контролът върху органите по приходите, които не са от тази дирекция, не се осъществява с упражняване на правомощието по чл. 11, ал. 2, т. 4 ЗНАП (контрол върху дейността на органите и служителите на агенцията в съответната териториална дирекция), а на това по чл. 11, ал. 1, т. 4 ЗНАП (организиране и ръководене на възлагането и извършването на проверки и ревизии). В обобщение е прието, че в тази хипотеза ревизионният акт не е издаден в противоречие с разпоредбата на чл. 112, ал. 2, т. 2 ДОПК. Не е иззета компетентността на изпълнителния директор или определен от него заместник за възлагане на ревизия „за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски“. И. на правомощието на органа по приходите да възлага ревизии и да участва в издаването на ревизионния акт е законът /вж. чл. 112, ал. 2 и чл. 119, ал. 2 ДОПК), а не заповедта на териториалния директор по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК, определяща кръга от длъжностни лица с функции на органи по приходите от компетентната териториална дирекция, които да възлагат ревизии (в този смисъл са решаващите мотиви на ТР № 5/13.12.2016 г. на ОС на I и II колегия на ВАС по тълкувателно дело № 10/2016 г.). Крайният извод е, че заключителният акт в ревизионно производство, образувано по възлагане от орган по приходите от териториална дирекция, която е различна от компетентната по чл. 8 ДОПК, а този орган е определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на териториалния директор на компетентната дирекция и е в субективните предели на заповеди по чл. 10, ал. 9 ЗНАП и чл. 12, ал. 6 ДОПК, е валиден.

В светлината на така дадения отговор на поставения въпрос и на основание чл. 130, ал. 2 ЗСВ, противно на изложеното от жалбоподателя, съдът приема, че оспореният РА е издаден от материално и териториално компетентни органи, с оглед на което не е нищожен.

Видно от приложените копия на процесния РА, РД, ЗВР и ЗИЗВР, същите са подписани с квалифициран електронен подпис, за валидността на които са ангажирани доказателства от ответника.

На следващо място, спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Спазен е срокът по чл. 109 от ДОПК. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения.

Относно материалната законосъобразност на акта:

Предмет на спора са установените спрямо В. Г. И. задължения за периодите от 2017 г. до 2021 г. общо в размер на 29 069,36 лева и лихви за забава в размер на 12 016,65 лева, както следва: за годишен и авансов данък по Закона за данъците върху

доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ на едноличен търговец /ЕТ/ в размер на 8 728,89 лв., ведно с лихви за забава в размер на 3 394,17 лв.; задължения за задължителни осигурителни вноски за здравно осигуряване /ЗО/- за самоосигуряващи се лица по Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ в размер на 4 943.44 лв., ведно с лихви за забава в размер на 2 109,22 лв.; задължения за задължителни осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване /ДОО/- за самоосигуряващи се лица по Кодекса за социално осигуряване /КСО/ общо в размер на 11 470.38 лв., ведно с лихви за забава в размер на 4 844.76 лв.; задължения за задължителни осигурителни вноски в Универсален пенсионен фонд /УПФ/ за самоосигуряващи се лица по КСО общо в размер на 3 926,65 лв., ведно с лихви за забава в размер на 1 668,50 лв..

Ревизията спрямо И. е първа за посочените в ЗВР данъчни периоди и вид задължения.

На първо място, настоящата инстанция следва да прецени дали са били налице предпоставките на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК /т.2- налице са данни за укрита приходи или доходи/, за провеждане на ревизионното производство по реда на чл. 122– 124а от ДОПК, респ. облагане по реда на чл.122, ал. 2 от ДОПК. Единствено при наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от ДОПК и при спазване на правилата на чл. 122, ал. 2 и ал. 4 от ДОПК, законът дава възможност на органите по приходите да приложат установения от съответния закон размер на данъка към определена от тях основа.

В производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл. 122 от ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на данъчнозадълженото лице е да установи при условията на пълно и насрещно доказване заявените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи презумпцията по чл. 124, ал. 2 от ДОПК фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирия субект.

Основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК са от категорията на абсолютните положителни процесуални предпоставки за протичането на производството по реда на чл. 122 от ДОПК. В случай, че в хода на ревизията е установено, че лицето е разходвало повече средства от декларираните такива, без да е установен източникът на тези суми, органът по приходите следва да приложи особения ред за определяне на данъчната основа и дължимия от физическото лице данък.

В тази връзка, наличието на данни за укрита приходи/доходи се явява безспорна предпоставка за извършване на ревизия по реда на чл. 122, ал.1, т.2 от ДОПК. Настоящият съдебен състав намира за обосноваван извода на приходните органи, че

към релевантния момент- в хода на ревизионното производство са били налице предпоставките на чл.122, ал.1, т.2 ДОПК.

В случая се установи, че през периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2021 г. В. Г. И. е извършвал електронна търговия с музикални инструменти, аксесоари към тях и др., която не е имала инцидентен характер, предвид продължителността ѝ през всички данъчни периоди в обхвата на ревизията. Вещите са изпращани чрез куриерските дружества „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД и „СПИДИ“ АД, за което са получавани насрещни престации, чрез наложени платежи или парични преводи. В този смисъл са и мотивите на ТД № 2/27.12.2001 г. по тълк. д. № 2/2001 г. на ОСГК на ВКС, според което «Логическото и систематическото тълкуване на цитираните разпоредби /на чл. 56, чл. 1, ал. 1 и ал. 3 ТЗ– бел. на настоящия състав/ налага извода, че едноличният търговец извършва по занятие търговска дейност, изразяваща се в сключването и изпълнението на търговски сделки от рода на тези, посочени в чл. 1, ал. 1 ТЗ.». И. не е имал регистрация като едноличен търговец, съответно не е имал задължение за водене на счетоводна отчетност. При извършена проверка в информационните масиви на НАП е констатирано, че за периодите от 2017 г. до 2021 г. В. Г. И. не е декларирал сключени трудови или граждански договори. За периодите от 2017 г. до 2021 г. не са установени данни за подадени ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, от което следва, че не е деклариран доход от продажба на стоки. При тези установявания законосъобразно органите по приходите са приели, че данъчната основа за облагане с данък по чл. 17 от ЗДДФЛ за ревизираните периоди следва да бъде определена по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК.

В разпоредбата на чл.122, ал.2 ДОПК законодателят е посочил относими към съответното лице обстоятелства, които органът по приходите следва да взема предвид за определянето на основата за облагане с данъци по този ред, както следва: 1.В. и характера на фактически осъществяваната дейност; 2.Платените данъци, мита, такси, вноски и други публични вземания; няма; 3.Движението и остатъците по банковите сметки– описани в РД са банките, в които лицето има сметки и с негово съгласие са представили банкови извлечения, показващи движението по банковите сметки за ревизирания период; 4.Официалните документи и документите с достоверни данни- справки от информационната база на НАП, банкови извлечения и нотариални актове представени във връзка с връчени ИПДПОЗЛ в т.ч. в хода на извършената му ревизия; 5.Наемната цена за недвижимите имоти, в които се упражнява цялостно или частично дейността– неотносими към производството; 6.Търговското значение на мястото, където се извършва дейността– неотносими; 7.Капитала и пазарната цена на придобитите имущества към момента на придобиването– придобитото имущество за периода на ревизията е чрез дарение; 8.Брутните приходи/доходи (оборота):няма; 9. Доходи от други източници –няма декларирани; 10.Броя на заетите за осъществяване на

дейността лица - лицето не е осъществявало стопанска дейност; 11.Сключените договори от лицето, във връзка с осъществяване на дейността му – лицето не е осъществявало стопанска дейност; 12.Разликата между доставените и вложените в производството суровини и материали– неотнормими към настоящето ревизионно производство; 13.Обобщените данни за реализираната печалба, съответно приходите или доходите от други лица, упражняващи същата или подобна дейност при същите или подобни условия– неотнормими с конкретния случай; 14.Ценовите и други условия на сделките, сключени с цел отклонение от данъчно облагане, включително данни за такива сделки между свързани с ревизираната лица – неотнормими с конкретния случай; 15.Обичайния размер на разходите за живот, издръжка, обучение и лечение, както и на транспортните, дневните и квартирните разходи при пътувания в страната и в чужбина: подробно описани в раздел IV от настоящия РД и намерили отражение в изготвената съпоставка за съответствие между направените разходи и получените доходи от ревизираното лице; 16.Получените и извършените доставки и упражнено право на данъчен кредит– неотнормими. Лицето няма регистрация по ЗДДС.

При това положение следва да се приеме, че дейността, която е извършвал В. Г. И. практически е дейност по занятие, която се извършва системно с цел реализиране на печалба, респективно дохода следва да се облага по реда на чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ. Съгласно чл. 26, ал. 7 ЗДДФЛ по реда на ал. 1 - 6 се облагат и доходите от стопанска дейност на физическо лице, което е търговец по смисъла на Търговския закон, но не е регистрирано като едноличен търговец. Обоснован е извод за наличието на данни за укрити приходи от стопанска дейност като едноличен търговец без регистрация, които на основание чл. 26, ал. 7 ЗДДФЛ се облагат съгласно чл. 48, ал. 2 ЗДДФЛ с данък 15%. Съгласно чл. 48, ал. 2 ЗДДФЛ размерът на данъка върху годишната данъчна основа за доходите от стопанска дейност като едноличен търговец, както и за доходите от стопанска дейност по чл. 29а, се определя, като годишната данъчна основа по чл. 28, ал. 2 се умножи по данъчна ставка 15 на сто. Както бе посочено по- горе, лицето не е водило счетоводство и не е подавало ГДД.

Предвид горното, на В. И. е връчено с Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК №Р22221923001382-113-001/11.09.2023 г., с което го уведомяват, че задълженията ще бъдат определени по реда на чл.122-124а от ДОПК. Със същото е определен срок за представяне на доказателства и вземане на становище. На същата дата е издадено Уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК №Р22221923001382-139-001/11.09.2023 г., с което на основание чл.17, ал.1, т.2 ДОПК И. е уведомен, че определянето на задължения за данъци и осигурителни вноски в ревизионното производство ще се извърши чрез определените от закона начини и средства, като „под особено внимание ще бъдат взети представените от Вас по Ваша инициатива или по искане на органа по приходите писмени доказателства“. Със

същото субекта на задължение е уведомен за престъпленията, визирани в НК, свързани с подправяне или използване на неистински или преправен документ или документ с невярно съдържание. На 11.09.2023 г. е изпратено и ИПДПОЗЛ. В определения от органите 14- дневен срок е представена декларация по чл. 124, ал.3 от ДОПК от 22.09.2023 г., в която е деклариран недвижим имот и лек автомобил.

В контекста на цитираните разпоредби съдът, счита, че доколкото органът по приходите е доказал наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 ДОПК, то РА се ползва презумпцията на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, а именно че фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното.

В случая от приложените по делото доказателства и Съдебно- счетоводната експертиза се установи следното по товарителници от „Спиди“ АД: За 2020 г.- общата стойност на всички товарителници за 2020 г. е в размер на 4 239 лева, съответстваща на РД /л.11/47/ като получени приходи за периода 01.01.2020-31.12.2020 г. и за тази сума в целият и размер са приложени Разходни касови ордери, от които е видно изплащането на всяка от сумите /подробно описани в табличен вид- таблица 1 от ССчЕ/; За 2021 г.- общата стойност товарителниците за 2021 г. е в размер на 1815 лева, съответстваща на РД /л.11/47/, като получени приходи за периода 01.01.2021-31.12.2021г и за тази сума са приложени Разходни касови ордери /Табл. 2 от ССчЕ/.

Относно пратките чрез „Еконт Експрес“ ООД е установено, че куриерското дружеството е предоставило данни в електронен вид за изплатените суми от наложени платежи и за изплатените суми от парични преводи с получател В. И.. Получени парични преводи са описани в Таблица 3 от ССчЕ. Предоставени от Е. Е. ООД- за 2017 г. товарителниците с Наложени платеж са описани в Таблица 4 от ССчЕ. За 2018 г. от Е. Е. ООД са предоставени данни за получени парични преводи, като за яснота към всяка от товарителниците, за която са приложени първични документи за изплащане на сумите, съдържащи подписи и име на жалбоподателя са вписани в колона „Електронно изявление“ /Таблица 5 от ССчЕ/. В Е. Е. ООД за 2018 г. относно получени наложени платежи е видно, че няма приложени РКО или електронни изявления за товарителници /Таблица 6 от ССчЕ/. За 2019 г. от Е. Е. ООД са предоставени данни за Получени парични преводи, като за яснота към всяка от товарителниците, за която са приложени първични документи за изплащане на сумите, съдържащи подписи и име на жалбоподателя са вписани в колона „Електронно изявление“ /Табл. 7 от ССчЕ/, като от описаните получени суми от парични преводи в размер на 6927 лева, за 970 лева имат приложени в делото Електронни изявления. За 2019 г. от Е. Е. ООД са предоставени данни за наложени платежи /Табл. 8 от ССчЕ/. Описаните получени наложени платежи за 2019 са в размер на 7473 лева, като за 1210 лева са приложени Електронни изявления. За 2020 г. от общо 14470 лева наложени

платежи са приложени подписани електронни изявления за 3358 лева /Табл. 9 ССчЕ/. За 2021 г. получени наложени платежи /описани в таблица 10 от ССчЕ/, като от общо 8276 лева за 2345 лева има приложени Електронни изявления.

Във връзка с платени от жалбоподателя по получени от него доставки (покупки за жалбоподателя) е представен от Е. Е. ООД файл с наименован работен лист „Изпратени преводи“, от където се вижда, че описаната вид стока в куриерската пратка е такава, каквато той продава. Това е информация която показва, че жалбоподателят, чрез Е. Е. е купувал стоки (за част от тях има вписана забележка в самото основание на пратка „употребявани“). Стойността на заплатените от него стоки за 2017г. е в размер на 2316. Съответно изпратените преводи за 2017г. са описани в Табл. 11 от ССчЕ, а получените пратки от жалбоподателя с наложен платеж за 2017 г. в Табл. 12. Изпратените преводи за 2018 г. видни от работен лист “Изпратени преводи“ на файл „Таблицы Е. на ДИСК“ са описани в Табл. 13 от ССчЕ. Изпратените преводи за 2019г. видни от работен лист “Изпратени преводи“ на файл „Таблицы Е. на ДИСК“ са описани в Табл. 15 от ССчЕ. Получени пратки и платени наложени платежи от жалбоподател за 2019г.– видно от работен лист „Получени пратки“ на файл „Таблицы Е. на ДИСК“ са посочени в Табл. 16 от ССчЕ. Изпратените преводи за 2020 г. видни от работен лист “Изпратени преводи“ на файл „Таблицы Е. на ДИСК“ се съдържа в Табл 17 от ССчЕ. Получени пратки и платени наложени платежи от жалбоподател за 2020 г.– видно от работен лист „Получени пратки“ на файл „Таблицы Е. на ДИСК“ са описани в Табл. 18 от ССчЕ. Изпратените преводи за 2020г. видни от работен лист “Изпратени преводи“ на файл „Таблицы Е. на ДИСК“ са Табл. 19. Получени пратки и платени наложени платежи от жалбоподател за 2021г.– видно от работен лист „Получени пратки“ на файл „Таблицы Е. на ДИСК“ Табл 20 от ССчЕ.

Получените от жалбоподателя стоки, от друга държава чрез платформа Е. и система за разплащане PAYPAL, приложените и преведени от жалбоподателя документи по дати и суми, съответно за 2019 г., 2020 г., 2021 г. са описани в Табл. 21, 22, 23 от ССчЕ.

При анализ на данните се установява, че само за Получените пратки (със стойности 2017 г.- 4431 лева, 2018- 2906 лева, 2019- 3743,4 лева, 2020г.-1945 лева и за 2021 г.- 3919 лева) има точна дата на получаване. Останалите данни от Е. за изпратени преводи от жалбоподателя нямат дата на получаване на пратка, по която е платено, а само дата на плащане, но доколкото липсват данни да е платено на различна дата от получаването, то следва да се приеме, че двете дати съвпадат. Същото се отнася и за плащанията през платформата на Е.. Има направено плащане, но дата на получаване на стока не може да се установи.

В таблица 24 от ССчЕ е дадено обобщение на всичките данни за които има събрана информация от С. АД, Е. Е. ООД и Е. PAYPAL разписки и разписки за платен в брой наем на склад, за изпратените пратки с куриерски товарителници и

получените от жалбоподателя парични преводи и наложени платежи по години. От банковите извлечения (в ревизионната преписка), свързана с продажби (по основание за плащане) за 2017 г., не се установяват получени плащания от жалбоподателя, но през 2018 г. на 12.11.2018 г. в банковата сметка на жалбоподателя са постъпили 5100 лева ([банкова сметка]) от дружеството наредител С. енд Д. рентал компания ООД с основание „Покупка на барабани“. С този аргумент към общата стойност на получените преводи и наложени платежи за 2018 г. (19332 лева прибавям 5100) се установяват като получени 5100 лева, които не са включени в установените от НАП приходи от продажба на музикални инструменти и с това увеличение размерът на приходите от продажби за 2018 ще има стойност – 24432 лева.

При извършената проверка на приложените банкови извлечения и анализа на извършените плащания отнасящи се за плащания на ПОС PAYPAL в британски лири, както и установеното съответствие на приложените разписки от PAYPAL и тяхното плащане от банковата сметка на В. И. с IBAN [банкова сметка], експертът изнася като относими плащания/покупки за жалбоподател и за 2017 г. и за 2018 г., за които години не са приложени разписки за плащане към Е. през PAYPAL. Платените (покупки за жалбоподателя от чужбина) от банковата сметка на жалбоподателя суми за 2017 г. е в размер на 20887,64 лева, а за 2018 г. е в размер на 26639,38 лева, за 2019 г. – 25401,06 лева, за 2020 г. – 14275,57 лева и за 2021 г. – 200,35 лева. Обобщените данни във файловете приложени в делото с информацията по получените пратки от В. И. с наложени платежи и изпратените преводи от същия данните по години са отразени в Табл. 25 от ССЧЕ.

В тази връзка следва да се има предвид, че по делото се установи, че събраните в хода на ревизионното производство доказателства от Първа инвестиционна банка, не са анализирани в РД, което се потвърждава и от ССЧЕ. От банката са приложени писмо на лист 102 от приложение 1, в което описват четири банкови сметки на жалбоподателя.

Включвайки информацията от банковите сметки към данните от Е. Е. ООД и С. АД, се получават приходите по години, посочени от вещото лице в Табл. 26 от ССЧЕ.

При сравняване на табл. 25 (с обобщени разходи/платени доставки) и табл. 27 (с всички приходи от продажби от оператори и в банка) се вижда, че за: 2017 г. има платени доставки със стойност 27 634,64 и приходи от продажби на стойност 15251 лева; 2018 г. има платени доставки със стойност 31 085,18 и приходи от продажби на стойност 24432 лева; 2019 г. има платени доставки със стойност 33 417,46 и приходи от продажби на стойност 18940 лева; 2020 г. има платени доставки със стойност 16 454,57 и приходи от продажби на стойност 18709 лева; 2021 г. има платени доставки със стойност 4 629,35 и приходи от продажби на стойност 10841 лева. При анализ на данните е видно, че закупената стока през

всяка от годините не е продадена и се съхранява и продава през следващата година, както и че закупуваните инструменти не всички са били предназначени за продажба, а такива за лично ползване.

Предвид това, при определяне на данъчната основа, сравнявайки и анализирайки дружества и техните продажби, като се изключват сделки между свързани лица, вещото лице е определило средната печалба от продажба на стоки без влиянието на другите разходи за дружествата продавали музикални инструменти 10,5% или 0,105, съответно данъчната основа по години е изчислена с правило под 100 (правилото на чл. 67 ЗДДС).

Съдът намира, че действително органите по приходите не са съобразили, че тези инструменти имат доставна цена или цена на придобиване, преди да се продадат (ако са нови), а ако са употребявани могат да имат само търговска и/или и колекционерска стойност. Освен това по делото са приети разписки за платен наем на склад, увеличаващи разхода за придобиване на стока или увеличените разходи намаляват печалбата. Видно от приложените разписки за платен наем (въз основа на договор) за 2017 г. са в размер на 1584 лева, за 2018 г. са в размер на 2210 лева, за 2019 г.– са в размер на 2229,6 лева, за 2020 г. са в размер на 2229,60 лева и за 2021 г. са в размер на 2229,60 лева.

След приспадане от данъчните основи за облагане- на дължимите авансови осигуровки се получава данъчната основа за облагане с данък по реда на чл. 28, ал.2 ЗДДФЛ, която се умножава с данъчна ставка 15 %, по правилото на чл. 48 ал 2 ЗДДФЛ и се получава дължимия размер на данъка.

По този начин, са определени задълженията за осигурителни вноски /в колона 4 от таблицата по- долу/ и те са в размерите на авансово дължимите, без да са извършвани преизчисления в годишен размер, както и дължимият размер на данък в размер на 15% /в колона 6/.

година	Приходи от продажби	Определен размер на данъчна основа	Дължими авансови осигурителни вноски	Данъчна основа за облагане с данък 15%	Дължим размер на данък
1	2	3	4	5	6
2017	15251	1449,19	1258,56	190,63	28,59
2018	24432	2321,59	1436,56	885,03	132,75
2019	18940	1799,73	1599,36	200,37	30,06
2020	18709	1777,78	1742,16	35,62	5,34
2021	10841	1030,14	1856,62	-826,48	0,00

Предвид всичко изложено, съдът намира, че органите по приходите с оспорвания РА са определили данъчната основа и респ. данъчните задължения на жалбоподателя като не са изследвали и обсъдили всички приложени документи,

поради което и не е установена обективната фактическа обстановка. За да приеме това съдът съобрази, не са взети предвид посочените по-горе парични постъпления по банков път. На следващо място не е съобразено обстоятелството, че жалбоподателят като музикант е купувал не само с цел продажба, но и за собствени нужди. Както бе посочено по-горе, съгласно чл.124, ал.2 ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. Настоящият съдебен състав намира, че в случая, в настоящото производство въз основа на приетите по делото доказателства и ССЧЕ тази презумпция бе оборена, тъй като се установиха различни фактически констатации, обуславящи изменение на размера на установените с РА публични задължения.

Във връзка с доводите на жалбоподателя, че представени на оптичен носител в табличен вид данни от „Е. Е.“ и „С.“, сами по себе си не представляват електронен документ и не установяват верността на отразената в тях информация, съдът намира за нужно да отбележи, че е запознат с практиката на Върховния административен съд, според която само въз основа на таблици, които безспорно нямат характер на счетоводен документ и съдържат вторична, обобщена в табличен вид информация, съставена от трета неучастваща в спора страна, не може да се достигне до фактическите, а оттам и до правните изводи, ангажиращи отговорността на субекта за данъчни задължения /Решение № 8990 от 14.10.2022 г. на ВАС по адм. д. № 10551/2021 г., VIII о., Решение № 5283 от 1.06.2022 г. на ВАС по адм. д. № 8447/2021 г., I о; Решение № 4910 от 23.05.2022 г. на ВАС по адм. д. № 11718/2021 г., I о и др./. В случая обаче, съдържащата се вторична обобщена информация в приложени справки за товарителници, пратки получени и изплатени суми, не следва да се игнорира напълно като писмено и веществено доказателство по делото доколкото по делото са приложени и първични счетоводни документи, съгласно Закона за счетоводството- товарителници и РКО, електронни изявления, още повече при липса оспорване по реда на чл. 193, ал.1 от ГПК, във връзка с чл.144 от АПК. По аргумент от чл. 71 от ДОПК и чл. 184 от ГПК в ревизионното производство веществените доказателствени средства са допустими. По аргумент от чл. 54, ал. 5 от ДОПК представянето на данните на електронен носител в съдебното производство не е в противоречие с разпоредбата на чл. 184, ал. 1 ГПК. Още повече, че данните са потвърдени от ССЧЕ. Освен това е общоизвестно, че от 2017 г. при изпращане и получаване на пратка в „Е. Е.“ се изисква представяне на лична карта, а до 2018 г., когато е въведено електронното подписване на таблет, получаването на суми от наложени платежи се е извършвало срещу личен документ на получателя и саморъчен подпис на хартиен документ на физическото лице, получило сумата. Ако пратката е с наложен платеж, в системата се

отбелязва: стойността, титуляр, начин на предаване (в брой, по банка, чрез ППП), като софтуерът отчита събитието в реално време и е обвързан със счетоводните модули на куриера. В „СПИДИ“ АД също се изисква документ за самоличност на подателите/получателите на пратки/парични преводи, като при изплащане на наложен платеж се записват трите имена на лицето получаващо сумата.

Предвид изложеното настоящата инстанция намира, че следва оспорвания ревизионен акт да бъде изменен, по отношение на установените данъчни задължения на жалбоподателя за периодите от 2017 г. до 2021 г., като определя размера на публичните задължения, за данъчни периоди от 2017 г. до 2021 г., всичко общо 11351.80 лева, от които главница 8090 лева и лихви 3 261.80 лева, както следва:

По ЗДДФЛ, за периодите от 2017 г. до 2021 г. в общ размер на 196.74 лева и съответните лихви 101.32 лева, а именно:

- За 2017 г.- 28.59 лева и лихва 17.80 лева;
- За 2018 г.- 132.75 лева и лихва 69.20 лева;
- За 2019 г.- 30.06 лева и лихва 12.62 лева;
- За 2020 г.- 5.34 лева и лихва 1.70 лева;
- За 2021 г.– 0 лева.

За осигурителни вноски, за периода от 2017 г. до 2021 г. общо в размер на 7 893.26 лева и лихва 3 160.48 лева, както следва:

- За 2017 г.- 1258.56 лева и лихва 783.60 лева;
- За 2018 г.- 1436.56 лева и лихва 748.77 лева;
- За 2019 г.- 1599.36 лева и лихва 671.44 лева;
- За 2020 г.- 1742.16 лева и лихва 554.26 лева;
- За 2021 г.– 1856.62 лева и лихва 402.41 лева.

От страните се претендират разноски. Предвид посочения изход на спора, на основание чл.161, ал.1 от ДОПК и съгласно представения списък на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 1421.66 лева /726.88 евро/, съобразно материалния интерес и отхвърлената част от жалбата.

Жалбоподателят претендира разноски за държавна такса в размер на 10 лева, възнаграждение на вещото лице в размер на 1232 лева и адвокатско възнаграждение в размер на 4 000 лева. Съразмерно с уважената част на жалбата и доказателствата за извършени такива следва в полза на жалбоподателя да се присъдят разноски в размер на 3793.67 лева /1939.67 евро/.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221923001382-091-001/06.12.2023 г., издаден от М. Т. Г.- орган, възложил ревизията и Д. М. К.– ръководител на ревизията,

потвърден с Решение №350/15.03.2024 г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, с който са установени задължения на В. Г. И., за данъчни периоди от 2017 г. до 2021 г. общо в размер на 29 069.36 лева и лихви за забава в общ размер на 2 109.22 лева, като ОПРЕДЕЛЯ размера на публичните задължения, за данъчни периоди от 2017 г. до 2021 г., общо в размер на 8090 лева /4136.35 евро/ и лихви за забава в общ размер на 3261.80 лева лева /1667.73 евро/.

ОСЪЖДА Националната агенция по приходите, да заплати на В. Г. И., с ЕГН- [ЕГН] разноси по делото в размер на 3793.67 лева /1939.67 евро/.

ОСЪЖДА В. Г. И., с ЕГН- [ЕГН], да заплати на Националната агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 1421.66 лева /726.88 евро/.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: